

synes jeg også fru Elisabeth Arnold sammen med Dansk Folkeparti burde tage afstand fra.

Til hr. Kim Behnke: Jo flere der ønsker at medvirke til at afsløre de ting, der bliver lavet rundt omkring, jo bedre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må forstå hr. Kristian Thulesen Dahls svar sådan, at han ikke har tillid til, at den enkelte skole og dens skolebestyrelse har mod og mandshjerte til at sige: Vi ønsker ikke denne pjece. Eller: Vi ønsker denne pjece. Det ønsker hr. Kristian Thulesen Dahl at vi skal fastlægge ved et eller andet centralt diktat herinde fra Folketinget. Det var en meget interessant oplysning.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil godt bede om en afklaring på, hvad Dansk Folkeparti egentlig forstår ved det danske sprog. Det ord, som jeg er interesseret i at få en mere klar definition af, er det ord, der hedder forbehold. Jeg vil godt bede hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte, at når Dansk Folkeparti fremover tager forbehold i en sag, så drejer det sig om, at man eviggyldigt og i al fremtid har sagt nej til det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, der er en god balance i eftermiddagens debat. Først havde vi et parti, som kun kunne se fordele eller i hvert fald ikke kunne huske nogen ulemper, selv om de så skulle være der et eller andet sted, og nu har vi så et parti, som kun kan se ulemper ved et tæt økonomisk samarbejde og en euro til den tid.

Jeg sætter stor pris på idealisme, og jeg tror da egentlig også, at hr. Kristian Thulesen Dahl repræsenterer idealisme, når han sådan fastholder danskheden. Det er vel også derfor, partiet hedder Dansk Folkeparti.

Men jeg vil alligevel spørge, om ikke det kunne tænkes, at der var enkelte i hvert fald økonomiske fordele ved sådan et valutarisk samarbejde. Eller er det helt sikkert kun ulemper alt sammen?

I tilfælde af at der skulle være økonomiske fordele ved at gå ind i sådan et samarbejde og altså dermed en pris for at stå udenfor, hvor meget må det så koste i formindsket udvikling

af levestandarden f.eks. at stå uden for et tæt europæisk samarbejde?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om det ikke er rigtigt, at det danske forbehold er formuleret på den måde, at Danmark meddeler nu, at vi ikke deltager i ØMU'ens tredje fase, sådan at fru Lene Espersens misforståelse kan blive oplæret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne forsøge at forklare det endnu en gang til fru Elisabeth Arnold. Vi kan da sagtens have tillid til nogle skolebestyrelser, der sidder rundt omkring, nogle skolelærere, der skal finde ud af, hvilket materiale de vil udbyde til eleverne, til 4.-5. klasserne, men det, der er afgørende er, hvad det er for et materiale, de bliver budt, hvad det er for et undervisningsmateriale, der bliver lagt på bordet foran dem.

Ønsker vi, at offentlige midler bliver brugt til, at EU-Kommissionen sidder fuldstændig ensidigt og argumenterer over for 4.-5.-klasserne, hvis nogle folkeskolelærere ønsker at bruge materialet til fordel for euroen og til ugunst for det danske forbehold? Eller ønsker vi, at det undervisningsmateriale, som vi lægger på bordet for offentlige kroner, er noget undervisningsmateriale, som hr. Ole M. Nielsen flere gange har forsøgt at påpege under debatten, er objektivt og skildrer både fordele og ulemper ved forskellige situationer?

Jeg og Dansk Folkeparti ønsker det sidste. Vi ønsker ikke, at offentlige midler skal blive brugt til ensidigt at propagandere for en politisk holdning, som fru Elisabeth Arnold muligvis har, og som socialdemokrater har gået rundt og givet udtryk for på det seneste.

Så vil jeg sige til fru Lene Espersen, at jeg kan bekræfte det, fru Pernille Frahm siger. Men jeg vil godt sige: Helt ærligt, det er altså 5 år siden, at den danske befolkning besluttede ikke at være en del af det eurosamarbejde, der starter fra den 1. januar 1999.

Det, om man skal have sin egen valuta eller ej, er noget meget fundamentalt. Det er faktisk ikke sådan noget, man den ene dag lige går og laver om til den næste dag. Hvis man skal opgive den selvstændighed, der ligger i at have egen valuta, er det noget, der virkelig kræver nogle overvejelser, der virkelig kræver noget af